

KWARTET MOORD

VIER DODEN, DRIE VERDACHTEN, TWEE JOURNALISTEN, EEN VERHAAL

KWARTET MOORD

HET COMPLETE VERHAAL VAN EEN
VIERVOUDIGE MOORD

JAN COLIJN EN TOM MEERBEEK

JUST
PUBLISHERS

1e druk, februari 2021

2e druk, maart 2021

Auteurs Jan Colijn en Tom Meerbeek

Copyright © 2021 Jan Colijn en Tom Meerbeek | Just Publishers BV

Uitgever Hans van Maar

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale bestanden of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Just Publishers BV.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm, digital files or any other means, without written permission from Just Publishers BV.

Omslagontwerp Ben Gross

Foto's Collectie Colijn-Meerbeek (tenzij anders aangegeven)

Opmaak Studio Spade, Voorthuizen

Redactie en productie Tekstbureau Tempelier

ISBN 97890 8975 9092

NUR 339

WWW.JUSTPUBLISHERS.NL

INHOUD

	Kwartetmoord	7
1.	Lugubere ontdekking	9
2.	Moord	10
3.	De 112-melding	17
4.	De wijk in	19
5.	Vier doden: een kwartet	21
6.	Het team-Litouwen	24
7.	Het forensisch onderzoek	26
8.	Buurtonderzoek	29
9.	Door het oog van de naald	33
10.	Onderwereld op z'n kop	37
11.	Profiel slachtoffers	39
12.	Bingo! De aanhoudingen	44
13.	Ondertussen in Nijverdal	49
14.	Wie zijn de verdachten?	54
15.	De wietcarrière van vader en zoon	61
16.	De foute hennepstekken	65
17.	De verdachten bespioneerd	69
18.	Wapens als worstenbroodjes	74
19.	Geheim agent A-2367	81
20.	Het mysterie van de tassen	85
21.	De moordkleding	87
22.	Auto vol bloed	90
23.	Had Kwartetmoord voorkomen kunnen worden?	95
24.	Tumult in Paleis van Justitie	98
25.	De moordwapens	102
26.	Kijkje op de crimescene	106
27.	Onderzoek naar medialek	111
28.	Verhoor Dejan: van vriendelijke verdachte tot nurkse zwijger	119

29.	De bijnamen van de A.'s	132
30.	De rijke fantasie van Dejan	134
31.	Het Mexicaanse doodseskader	137
32.	De lugubere gangsta video	142
33.	Bedreigingen aan het thuisfront	145
34.	Contant de huurschuld betaald	149
35.	De autohandelaar: het complete verhaal	152
36.	Verhoor Camil: de wantrouwende militair	162
37.	Militair Camil weigert afslachten mensen	178
38.	Achtergebleven geld	182
39.	Bubble-G: de rappende krantenbezorger	185
40.	Verhoor Denis: zwijgen en bidden	190
41.	Briefjes aan God	200
42.	De vrouw des huizes	207
43.	Waslijst aan bewijzen op een rijtje	212
44.	De alternatieve scenario's	216
45.	De spoorloze getuige	219
46.	Raadsels rond de Kwartetmoord	221
47.	Incassobureau 'binnen zonder kloppen'	225
48.	Nog een hennepmoord	228
49.	Het moordpand	232
50.	Vrouw Justitia: de crimefighters	237
51.	De advocaten	240
52.	Het megaproces	243
53.	Het verdict: 'Zeer koelbloedige executie'	259
54.	In hoger beroep: niets te verliezen	265
55.	Bespiegelingen van de advocaten	268
56.	Het motief	275
57.	Camil A. en Arkans Tigers	277
	Epiloog: Wie is de mol?	286
	Dankwoord	287
	Over de auteurs	287

KWARTETMOORD

De term Kwartetmoord is al enige tijd in de media gebruikt, als hij tijdens het strafproces plotseling onder een vergrootglas komt te liggen.

Officier van justitie (OvJ) Aidan van Veen maakt de vergelijking met een gezelschapsspelletje. Hoewel die tijd intussen alweer ruimschoots achter hem ligt, was het *Paardenweetjes*-kwartet ooit het favoriete spelletje van zijn dochter, begint de openbaar aanklager zijn requisitoir tijdens het strafproces tegen de vader en zijn twee zonen.

Het woord ‘Kwartetmoord’ is in de media volgens de OvJ een eigen leven gaan leiden. ‘Van *De Telegraaf* tot *Hart van Nederland*, van *RTV Oost* tot *RTL Boulevard*, ze gebruikten de term allemaal. Ik sluit niet uit dat ik er zelf ook aan heb meegedaan.’

Maar, zo meent hij, de term klopt niet omdat die de suggestie wekt dat de vier slachtoffers bij elkaar zouden horen. En dat is volgens hem niet het geval. ‘Iedere suggestie dat dit wel zo is, kwetst de nabestaanden.’

Dat vindt ook Richard Korver, de advocaat die de nabestaanden van een van de slachtoffers juridisch bijstaat. Hij spreekt tijdens het strafproces zijn afschuw uit over de term.

RTV Oost was het eerste medium dat het woord *Kwartetmoord* gebruikte. Zoals menig moord in de media met een korte en krachtige term wordt aangeduid: *de Kofferbakmoord*, *de Puzzelmoord*, *de Kerstmoord*, *de Slaapwandelhoofd*.

Hoe journalistiek interessant deze zaak ook is, bij het schrij-

ven van onze verhalen hebben we er voortdurend rekening mee gehouden, dat deze viervoudige moord in de eerste plaats een afschuwelijk misdrijf is. Met vier slachtoffers en tal van nabestaanden.

Dat is ook de reden waarom we bepaalde gevoelige informatie – over onder meer de gebruikte wapens en details rond de schotwonden – pas naar buiten brachten als we zeker wisten dat de nabestaanden hierover waren geïnformeerd.

De term Kwartetmoord heeft niets met kwartetten te maken, laat staan met een vermakelijk gezelschapsspel. Hij staat louter en alleen voor het aantal slachtoffers in deze zaak. Zoals dat vaker gaat bij aanduidingen van aantallen personen: solo, duo, trio, kwartet, kwintet. Niets meer, niets minder.

Dit boek is gebaseerd op feiten, er is geen ruimte voor fictie.

De citaten van de drie hoofdverdachten en hun familie zijn opgetekend uit rechercheverhoren, afgeluisterde persoonlijke gesprekken, afgetapte telefoontjes, onderschepte WhatsApp-berichten en uitspraken in de rechtszaal.

Oftewel: *true crime*.

Hengelo,
Jan Colijn en Tom Meerbeek.

NB Omdat de vader en zijn twee zonen in hoger beroep zijn gegaan en het vonnis dus nog niet onherroepelijk is, noemen we ze in het boek ‘verdachten’ in plaats van ‘daders’.

1.

LUGUBERE ONTDEKKING

Het scherm van Thi's *iPhone X* licht op, een inkomend gesprek. Het is 13 november 2018, even voor drieën in de middag. Thi neemt op. Aan de andere kant van de lijn treft ze een goede vriendin, die zegt dat Thi onmiddellijk naar de winkel moet gaan. Er is iets met haar man Tuan.

Thi springt op haar fiets, het is maar een paar honderd meter. Bij de winkel aangekomen, zet ze haar fiets op het binnenplaatsje en rent naar de achterdeur van de winkel. Wat ze daar ziet, tart iedere beschrijving.

Vlak achter de deur ligt haar man op zijn rug, badend in het bloed. Zijn hoofd is doorboord met drie kogelgaten. Thi schrikt zich wezenloos. Het is meteen duidelijk dat er hier niets meer te redden valt.

Gillend rent ze de straat op en schreeuwt de buurt bij elkaar: 'Bloed! Dood! Mijn man!' Een voorbijganger hoort het ijzingwekkende geroep om hulp van de vrouw, die in shock de haren uit haar hoofd trekt.

De voorbijganger besluit een kijkje te nemen en loopt naar de achterzijde van het pand. De aanblik van het bloedige tafereel zal voor altijd op zijn netvlies gebrand staan. Hij belt 112. Buiten zakt Thi radeloos op haar knieën en gilt de hele buurt bij elkaar. Een gealarmeerde buurvrouw komt aangesneld.

Later blijkt dat Thi's echtgenoot niet het enige slachtoffer is...

2.

MOORD

Het is een zoete inval die middag in *De Leeuwenhoek*. Klanten en leveranciers lopen af en aan. Eigenaar Tuan neemt de tijd om met sommige bezoekers een bakkie te doen. Voorheen runde hij de zaak samen met zijn goede vriend Artur, maar sinds een half jaar staat de geboren Vietnamees alleen aan het roer.

In De Leeuwenhoek verkoopt Tuan spullen om hennep te telen. Bij de growshop, zoals zo'n winkel wordt genoemd, zijn goederen als luchtslangen, waterpompen, vijverzeil, maar vooral meststoffen te koop.

In het verleden lag er ook wel eens een flinke partij wiet in De Leeuwenhoek. Maar sinds de politie bij een inval die zomer zeventien kilo gedroogde hennep toppen vond en de burgemeester overwoog het pand te sluiten, denkt Tuan wel drie keer na voor hij de softdrugs weer in zijn zaak toelaat. Hij hangt zelfs een briefje bij de kassa dat verboden spullen hier niet te koop zijn.

Intussen wachten Tuan en Artur op een uitnodiging van justitie om zich te komen verantwoorden voor de rechter.

De winkel staat in de Enschedese wijk *Velve-Lindenhof*, een echte volksbuurt. Veel wijkbewoners zijn er geboren en getogen en blijven er de rest van hun leven hangen. De saamhorigheid is groot. Hier heerst het 'ons kent ons' en de mensen leven met elkaar mee.

Tuans growshop is opgesplitst in meerdere ruimtes. De achterdeur geeft toegang tot de kantooruimte. De kleur van een van de muren springt nogal in het oog: appelgroen. In het midden

van de ruimte staat een donkere houten tafel met daaromheen zes groen beklede stoelen. Erachter prijkt een bureau met een kassa erop. In de hoek staat een oude lederen bank, aan de muur hangt een tv-scherm. Daarop zijn beelden van de beveiligingscamera's te zien.

Naast de kantooruimte is een soort opslag ingericht. Daar zet Tuan zijn voorraad geleverde spullen neer, af en toe gebruikt hij daarvoor ook het zoldertje. Een volgende ruimte in het pand is de daadwerkelijke winkel. In verschillende kasten staat een keur aan plantenvoeding uitgesteld.

Vissen voeren

Middenin de winkel is Tuans grootste trots en passie te bewonderen: een grote vijverbak vol koikarpers. Kinderen uit de buurt mogen van Tuan geregeld de vissen komen voeren.

Deze middag is gereserveerd voor leveranciers. Eén van hen, Remco, arriveert even na half twee. Hij ziet dat Tuan een gesprek aan het afronden is met drie mannen. Remco komt ze tegen als hij de growshop binnenloopt. Het trio bestaat uit een wat oudere man en twee jongere kerels die zijn zonen zouden kunnen zijn.

Remco heeft een flinke lading handel voor Tuan bij zich: slangklemmen, metalen T-stukken, een frequentiecontroller en nog veel meer. De meeste spullen zet hij onder het afdakje neer, bij de achteringang van het pand.

Tuan rekent contant 1.650 euro af. De leverancier brengt nog even een bezoek aan het toilet en drinkt een snelle bak koffie voor hij weer naar buiten gaat. Bij de uitgang komt hij opnieuw een paar mannen tegen. Ze hebben hun auto achter de bestelbus van Remco gezet, dus die kan er niet uit.

'Kun je die auto alsjeblieft weghalen, oude reus?' vraagt hij. Een van hen komt weer naar buiten en zet de wagen wat verderop neer. Remco rijdt weg, het is ongeveer twee uur. Hij moet opschieten, want hij heeft nog een afspraak in Deventer.

Een andere leverancier, Max, stuurt vijf minuten later een sms: 'Ik ben er over een kwartier'.

Tuan belt Mac, een vriend die hem regelmatig helpt bij allerhande klusjes. Hij vraagt of Mac die middag even komt helpen om wat zakken te sjuuwen, zoals wel vaker. Die belooft dat hij er over een halfuurtje is.

Tuan hangt net op als Artur belt, kameraad en voormalig mede-eigenaar van de growshop. Via Facetime laat-ie weten dat hij en Maijkel onderweg zijn. Ze komen terug uit Amsterdam. Daar wilden ze een airco kopen, maar dat gaat niet door, omdat de verkoper geen cash accepteert. Artur zegt dat hij en Maijkel rond half drie bij de growshop zijn.

Genius at work

Even voor drieën komt Mac bij de growshop aan om Tuan te helpen. Zoals altijd loopt hij achterom. Op het binnenplaatsje staan twee pallets vol zakken mest. Op de achterdeur hangt een bord met de tekst: *Warning, genius at work*.

Als Mac komt aanlopen, ziet hij tot zijn verbazing dat de deur wagenwijd open staat, terwijl die normaal gesloten is. Net als de voordeur, die ook altijd gesloten is. Op beide plekken hangt een beveiligingscamera. Als er iemand voor de deur staat, kijkt Tuan altijd eerst wie er is, om daarna pas de deur te openen.

Bij binnenkomst krijgt Mac de schrik van zijn leven. Hij ziet eerst een grote plas bloed. En dan op de grond – net achter de deur, naast de appeltjesgroene wand – ontdekt hij zijn vriend Tuan. Hij heeft zijn ogen open.

Onder z'n hoofd glimt een grote plas bloed. Om hem heen vlekken talloze rode spatten in een markant stippenpatroon. Mac vermoedt aanvankelijk dat zijn maatje nog leeft. Hij rent naar binnen, schudt Tuan door elkaar. Roept wanhopig: 'Broeder, broeder!' Maar Tuan vertoont geen teken van leven meer.

Dan ziet Mac dat de deur naar boven open is. Normaal is die

ook altijd gesloten. Omdat Mac denkt dat de dader of daders misschien wel boven zijn, rent hij verder de growshop in. In de winkelruimte ziet hij een tweede lichaam: een man die op zijn buik ligt.

In paniek rent Mac terug naar het kantoortje waar Tuan ligt en ziet dan pas, bij een andere deuropening, nog een derde lijk liggen. Mac gaat er vervolgens als een haas vandoor. Hij laat de deur open. Zijn schoensporen blijven achter in het bloed van zijn vriend.

Radeloos belt hij zijn vriendin. Hij vertelt haar dat er drie doden in de growshop liggen, onder wie Tuan. Hij vraagt zijn vriendin om Tuans vrouw Thi te bellen. Die neemt om 14.57 uur contact met haar op.

Terwijl Thi haar fiets pakt en naar de growshop rijdt, loopt Mac nog wat door de stad. Hij is compleet in shock. 'Blijkbaar was het mijn lot om nog niet dood te gaan,' zal hij er later over zeggen.

Angstaanjagend gegil

Het geluid van sirenes zwelt aan in de wijk *Velve-Lindenhof*. Bij de meldkamer van 112 is even daarvoor alarm geslagen. In een pand aan de *Van Leeuwenhoekstraat* ligt een man in een grote plas bloed. 'Er is veel paniek', luidt de melding.

Het wanhopige, voortdurende gegil van Thi gaat de agenten die als eersten ter plaatse zijn, door merg en been. De vrouw zit op haar hurken, op het parkeerterreintje achter de growshop. Ze wijst naar de deur.

Als de agenten de deur openen, zien ze een man liggen. Een man met een Aziatisch uiterlijk, badend in het bloed. Als ze naar links kijken, zien ze een meter of vier verderop nog een lichaam.

Ook die persoon lijkt dood. Hij ligt op zijn buik, met zijn hoofd op de drempel in de richting van de opslagruimte. Zijn rechterarm is onder zijn lichaam gevouwen en er ligt een soort krans van bloed om hem heen.

Twee agenten gaan het kantoortje binnen en zien naast het eerst ontdekte lichaam een houten paneel met scharnieren. Als ze dat verder opendraaien, zien ze een trap naar een zoldertje. Met getrokken wapens lopen ze naar boven. Daar zien ze een open ruimte, met een voorraad spullen die ze herkennen van invallen in hennepkwekerijen. In de vloer zit een luik.

De ene agent vraagt de ander om rugdekking, want ze weten niet wat er achter het luik zit. Maar na het openmaken kijken ze in de kantoorruimte, waar de twee levenloze lichamen liggen. De agenten zien dat ambulancebroeders zich ontfermen over de slachtoffers en maken wat foto's met hun mobieltje.

Ondertussen worden de agenten horendol van het geluid van de kassa, die in het kantoor staat te piepen. Het is een soort alarm, alsof iemand het ding heeft willen openen.

Omdat het de dienders niet meteen duidelijk is hoe de kassa werkt, lukt het ze aanvankelijk niet het apparaat het zwiigen op te leggen. Meerdere mensen bemoeien zich ermee, maar het duurt uiteindelijk ruim zes minuten voor het lukt de la te openen. Het irritante gepiep houdt eindelijk op. Er ligt nog 1.670 euro in de kassalade.

Als het medisch personeel de dood van de twee mannen vaststelt, wordt de growshop om 15.17 uur aangemerkt als plaats delict. Het pand wordt hermetisch afgesloten. Op dat moment gaat de politie nog uit van twee slachtoffers.

Buiten zijn collega-agenten in gesprek met getuigen. Zo zegt een buurvrouw ook op het geschreeuw te zijn afgekomen. Ze heeft naar binnen gekeken en een dode man gezien.

Ze vertelt hoe even daarvoor – terwijl zij probeerde de gilende vrouw te kalmeren – er een witte bestelbus het parkeerterrein achter de growshop op kwam rijden. Maar bij de aanblik van de huilende vrouw, reed de chauffeur weer achteruit en ging er plankgas vandoor.

De buurvrouw heeft het hoofd behoorlijk koel weten te houden, zo blijkt. Ze weet namelijk te vertellen dat de bestuurder van de witte bestelbus tussen de 24 en 30 jaar oud is. En, zegt ze, tot aangename verrassing van de agenten: ‘Ik heb het kenteken genoteerd.’

Thi moet van agenten haar handen in twee papieren zakken doen. De zakken reiken tot aan de ellebogen en worden vastgebonden met stukken afzetlint. De agenten willen op die manier eventueel aanwezige sporen op de handen van de vrouw veiligstellen voor het forensisch onderzoek.

Eerste politiebericht

Ondertussen gaat het bericht van de lugubere vondst als een lopend vuurtje door Enschede. De politie twittert: *‘Er heeft zojuist een schietincident plaatsgevonden in een huis aan de Van Leeuwenhoekstraat in #Enschede. We doen nu onderzoek in de woning.’*

Steeds meer mensen komen een kijkje nemen in de straat. Agenten zetten de crimescene af met linten, niet wetende dat er na enige tijd nóg een lugubere vondst volgt.

De politie doet opnieuw een tweet de deur uit: *‘Bij het incident aan de Van Leeuwenhoekstraat in #Enschede zijn slachtoffers gevallen. We kunnen nog niet meer details hierover melden. Wel zal de politiehelikopter zo meteen luchtfoto’s komen maken.’*

Als een toegesnelde forensisch expert anderhalf uur later het pand verkent en bezig is met het plakken van speciale geel-zwarte zogenoemde *targetstickers* rondom de slachtoffers, ziet ze achter de balie in de winkel een derde lichaam liggen. Het bloed stroomt de winkel in, naar de vijverbak met koikarpers. Ze ziet direct dat ook deze persoon overleden is en plakt ook stickers om dit lichaam heen. Buiten brengt ze verslag uit van haar vondst.

Nóg eens drie kwartier later wordt in de opslagruimte, verscholen achter een paar dozen, het levenloze lichaam van een wat

oudere man gevonden. Het vierde slachtoffer ligt op zijn rug in het bloed. Zijn bril staat hoog op het voorhoofd, zijn gezicht is rood besmeurd. De gebogen rechterarm van de man is omhoog geheven, alsof hij de kogels heeft willen afweren...